

Publicerad 2010-04-21 18:34 av PPQ

Den här känns helt rätt för mig i dag då snön har fallit ner mestadels av dagen och jag är konstant röksugen
målbild

Det finns en känsla som en ultraviolett våg som är vi
Sådana som du och jag, det förenar oss
Och jag vet inte om det är ett brödraskap som är frivilligt
Var och en har vi naturligtvis valt det för alla andra alternativ är otänkbara
Men en inre målbild, ja det gör oss till bröder

I en mörk kropp
Inom en tom bröstborg
Med lungor som hörs
Och ett hjärta som kämpar behöver själen någon form av sysselsättning
Sådana är u och jag
Vi är sådana som behöver målbilder

Det här är inte den bästa tiden
Och tanken på att vara kvar är otänkbar, bokstavligen talat
Det måste finnas mer än så
Dom som hävdar motsatsen vägrar vi att tro på, du och jag
Om vi är ensamma kvar sen med vår inre målbild
Ja då är vi antagligen en familj du och jag
Då är vi bröder

Vi har alla drömmar
Dagdrömmarna glömmar jag aldrig
Och jag minns nog de gånger som du pratat om dina drömmar
Vi har våra drömmar och vi kan inte bara låta dem vara drömmar
Så vi tar fram penseln och drar streck tills vi ser drömmen framför oss
Och vi tar sedan målningen och hänger upp den i vårt inre galleri
Så förvarar vi våra målbilder

Ingen kommer ta ansvar för dig
De försöker möjligen lura dig och vill du inte se det då ber du om att bli lurad
Det spelar ingen roll om det är företaget som du jobbar på, banken eller regeringen
Du måste bara visa att dom inte blåser dig
Det gör dig kanske till en spelare
En farlig man precis så som jag
Och vi kanske kommer dö som dom vi är
Vi kanske dör en dag så som vi förtjänar
Men vad kan vi förlora?

Visar vi att vi är så starka som vi målar upp det då blir vi vinnare
Då kan inte ens banker, chefer och regeringens usla politik jävlas
Kan du se det framför dig min vän?
Det är våra inre målbilder

Om vi inte har något kvar så har vi åtminstone bilderna
Och då vi har som minst är de som mest värdefulla
De klamrar man sig fast vid likt en förlist vid ett klipprev i storm
Vi kan börja om, vi kan kasta ut allt
Vi kan se hur världen rämnar och vi vaknar upp i ruiner
Men bilderna har vi kvar, våra målbilder

Dom sparkar på oss, och så länge vi tar emot sparkarna kanske vi förtjänar dem
Kanske vi gör rätt som väljer att inte kvida
Kanske gör vi rätt då vi vänder bort våra ansikten så att de inte får se tårarna som finns där
Ändå vill jag resa mig upp om så bara för att få mer stryk
Det är också ett val som minst sagt verkar irrationellt
Men man kanske inte kan skylla på livet
Inte om livet är ett redskap, inte motståndet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten